

Nenad Vučinić - Neša

Nenad Vučinić je rođen 7 aprila 1965 godine u Beogradu. Završio je O.Š. Ivan Gundulić, i srednju Školu MOC "Prvi Maj" na Novom Beogradu. Košarku počeo da igra u novobeogradskim blokovima kod Fontane da bi se 1979 godine pridružio pionirima Partizana u kome je prošao sve selekcije.

Trenirao ga Nenad Trajkovic, zatim Igor Kovacevic pa Dragan Dragosavac. Poceo da igra sa Jovicom Antonicem, da bi im se kasnije pridruzili Vlada Dragutinovic i Aleksandar Djordjevic koji su zbog talenta trenirali sa starijima. Dogurao do prvog tima ali nije se moglo dalje jer je tadašnji kvalitet ekipa i igrača u bivsoj Jugoslaviji bio najbolji u Evropi tako da je nakon odlaska vojnog roka promenio sredinu.

Posle Partizana, Nenad je igrao u beogradskom BASK-u od 1983 do 1985, Beogradskom Radničkom sezonu 1985/86 gde mu je trener bio Marjan Novovic, Slavonki iz Osijeka sezonu 1987/88 i Kolubari sezonu 1988/89. Interesantno je da je u BASK-u, Slavonki i Kolubari saradjivao sa trenerom Boskom Djokicem.

Kako mi je majka rođena na Novom Zelandu i kao mali je ziveo tamo nekoliko godina cesto je odlazio tamo porodicno-turisticki. 1989 Slavonka mi je isplatila neki novac i sa zeljom da negde otputujem otisao je na Novi Zeland.

Na Novom Zelandu su ga odmah primetili na košarci, i ponudili mu da ostane kao igrač i trener u 2. Ligi u timu Porirui. Imao je samo 24 godine, ali posle duzeg razmišljanja je prihvatio ponudu, računajući da je to samo za 5-6 meseci i da ce se vratiti u Jugoslaviju. Nekoliko puta je produžavao boravak, došla su i deca tako da je porodica bila u stalnom razmišljanju sta dalje. U međuvremenu je u Jugoslaviji počeo rat...

Brzo je iz druge lige prešao u prvu, u ekipu Nelson Giants. Tamo je bio samo igrač u periodu od 1990. do 1993. godine. Tada klub zapada u teškoće, dotadašnja uprava je napustila sastav, a klub su faktički kupili Nenadov saigrač, žena iz administracije i Nenad. Od 1994. godine, sve do 2000. je bio i igrač i trener Nelsona, a vodili su velike borbe sa timom trenera Taa Boldvina u finalima. Tab je predvodio Ouklend i bio čak četiri puta šampion, dok je ekipa Nenada Vucinica pehar podizala dva puta. Vučinić je bio MVP novozelandske prve lige 1990 godine a prvenstvo je kao igrač osvajao dva puta (1994 i 1998).

Svih tih godina bio je i reprezentativac Novog Zelanda (1989-2000. godina), a iz nacionalnog tima se povukao na Olimpijskim igrama u Sidneju 2000 godine. Tada je završio igracku karijeru i nastavio da bude trener u Nelsonu.

Trenerskim pozivom je počeo da se bavi još za igračkih dana 1994 od kada je bio trener/igrač Giants-a. Vučinić je završio najviši nivo košarkaške akademije Novog Zelanda - *Elite Level*. Kao trener je osvajao prvenstvo Novog Zelanda 1994, 1998 i 2007 godine i bio je sa svojom ekipom drugi 1996, 1997, 2000, 2002 i 2004. Biran je za trenera godine na Novom Zelandu 1996, 1998, 2001, 2005 i 2006 a i dan danas je trener sa najviše pobeda u istoriji novozelandske nacionalne lige (164).

Tab Baldwin preuzima reprezentaciju Novog Zelanda 2001 godine i poziva Vucinica za asistenta. Iste godine Novi Zeland prvi put u istoriji pobeđuje favorizovanu Australiju i kvalifikuje se za Svetsko prvenstvo 2002 godine u Indianapolisu. U Indianapolisu Novi Zeland dolazii do polufinala na Svetskom prvenstvu, kada ih pobeđuje kasniji svetski prvak Jugoslavija a njihov najbolji igrač, Pero Kameron (FIBA Hall of Fame) je bio u petorci šampionata uz Novickog, Đinobilija, Jao Minga i našeg Peđe Stojakovića. Novi Zeland završava na četvrtom mestu.

Kontinuitet je nastavljen i na OI u Atini, gde Novi Zeland igra izvanredno ali dozivljava poraze sa malom razlikom i završava na 10 mestu. Do 4 poena su gubili od Španije, Italije i kasnijeg olimpijskog šampiona Argentine, a pobeđuju Srbiju i Crnu Goru. Ucestvuju i na Svetskom Prvenstvu 2006 godine u Japanu koje je poslednje takmicenje gde je Vucinic asistent da bi nakon toga preuzeo kormilo reprezentacije Novog Zelanda gde ostaje glavni trener do 2016 kada ga nasledjuju njegovi bivsi saigraci Paul Hanare i Pero Cameron. Ucesvovali su na svetskom prvenstvu 2010 i 2014, kao i na prvenstvima Okeanije.

Uporedo sa radom na južnom Pacifiku, Vučinić je vodio OKK Beograd 2002 godine i estonski Kalev (2008/9) sa kojim je osvojio prvenstvo i kup i gde je proglašen za trenera godine u Estoniji.

Potom je vodio tursku Daruřafaku (2009/10). U klub je stigao kada je tim imao skor 0 pobeda i 12 poraza. Pod vođstvom Vučinića, tim je do kraja prvenstva dobio svih 6 utakmica protiv Fenerbahçe Ulkera, Erdemira, Aliage, Oyaka, Tofaša i Antalije.

U sezonama 2010-12 Vučinić je radio u Italiji, u drugoligašu Forli. Kada je stigao, tim je imao skor 4-14. Do kraja su zabeležili 8 pobeda i četiri poraza, uključivši tu i pobede u poslednjih 6 mečeva. Forli se tako i spasao ispadanja iz lige. Naredne sezone, međutim, Forli je sa najmanjim budžetom u ligi morao da počne da prodaje igrače i pomoći im više nije bilo.

Od 2013 do 2017, Vučinić je bio glavni trener libanskog prvoligaša Byblos sa kojim je postigao do tada najveće uspehe kluba učešćem na fajnal foru i plasmanom u finale prvenstva.

Sezonu 2017/18 Vučinić je proveo radeći kao savetnik glavnog trenera u kineskom Šančiju koji igra u prvoj ligi Kine. Naredne 2018/19 je bio trener italijanskog prvoligaša Sidigas Avelina sa kojim se plasirao u play-off.

Vučinić je trenutno trener japanskog drugoligaša Kumamoto Volters, tima sa velikim ambicijama.

Nenad je prirodni lider, uvek tezi perfekciji, tezi da stvori porednicki duh u timu i sredini u kojoj radi, daje slobodu igracima i njegovi timovi igraju brzu i za gledaoce atraktivnu kosarku.

